

Sygn. akt: II AKa 199/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lutego 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Gwidon Jaworski
Sędziowie	SSA Małgorzata Niementowska SSA Aleksander Sikora (spr.)
Protokolant	Agnieszka Przewoźnik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Żywcu Macieja Pozyckiego

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2021 r. sprawy

R. S. s. A. i K., ur. (...) w G.

oskarżonego z art. 284 § 2 k.k. i inne

na skutek apelacji obrońcy oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku - Białej z dnia 12 grudnia 2019 roku

sygn. akt III K 149/17

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 14 w ten sposób, że w podstawie prawnej kary łącznej przepis art. 85 k.k. zastępuje przepisem art. 91§ 2 k.k., a wymierzoną oskarżonemu karę łączną pozbawienia wolności łagodzi do 1 (jednego) roku

i 6 (sześciu) miesięcy;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

SSA Aleksander Sikora SSA Gwidon Jaworski SSA Małgorzata Niementowska

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 199/20

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Bielsku - Białej z 12 grudnia 2019r. sygn. akt. III K 149/17

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy**1.5. Ustalenie faktów**

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	R. S.			
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

1.6. Ocena dowodów

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że oskarżony wprowadził w błąd pracowników pokrzywdzonych banków co do osoby właściciela sprzętu (zarzut III, IV, VI i VIII), podczas gdy oskarżony informował przedstawicieli banków o zmianie stanu prawnego ruchomości i przedłożył stosowne dokumenty; że oskarżony przy podpisywaniu umowy w dniu 3 października 2012 r. wprowadził w błąd pokrzywdzone banki co do właściciela sprzętu budowlanego - a więc jego jako osoby fizycznej w sytuacji zbycia sprzętu dwa dni wcześniej, podczas gdy przypisanie mu zamiaru wprowadzenia w błąd jest nielogiczne i pozbawione sensu wobec braku odniesienia korzyści, a sytuacja ta stanowiła jedynie pomyłkę; że oskarżony w dniu 30 czerwca 2016 r. przywłaszczył maszyny budowlane opisane w zarzutach V, VII, IX i XII, podczas gdy przedmioty te od 2015 r.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	<p>były najmowane w ramach umowy pomiędzy (...) Sp. z o.o. a P. S.; że oskarżony dopuścił się przywłaszczenia w ramach czynów zarzucanych w punktach V, VII, XII i IX, podczas gdy oskarżony nie był w tym czasie ani właścicielem ani nawet posiadaczem sprzętów, wobec wejścia maszyn w poczet masy upadłości; że oskarżony w dniu 18 sierpnia 2016 r. przywłaszczył walec drogowy objęty zarzutem IX, podczas gdy oskarżony sprzedał ten sprzęt do firmy (...) Sp. z o.o. na mocy faktury z 31 sierpnia 2012 r., a zatem w czasie podpisania umowy przewłaszczenia nie był właścicielem tego sprzętu; poprzez przyjęcie, że wartość kruszarki z zarzutu VII aktu oskarżenia wyniosła 236.500,00 zł, podczas gdy wskazane przez obrońcę okoliczności świadczą, że wartość ta faktycznie wyniosła 130.687,00 zł, zaś wartość nowej maszyny 205.000,00 zł; w konsekwencji obrońca zarzucił, iż błędnie przypisano oskarżonemu popełnienie zarzucanych mu czynów, w sytuacji gdy materiał dowodowy tego nie potwierdza.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Ustalenia sądu I instancji są w pełni prawidłowe. Dotyczy to w szczególności sposobu i momentu stwierdzenia przez bank zmiany stanu prawnego ruchomości. Twierdzenia oskarżonego są w tym zakresie sprzeczne z pozostałymi właściwie uwzględnionymi przez sąd dowodami, w tym zwłaszcza zeznaniami świadków A. W., W. K. i A. M. oraz z treścią korespondencji Banku Spółdzielczego w G. z syndykiem. Z zeznań A. W. wynika, że o tym, iż oskarżony</p>		

nie był właścicielem maszyn bank dowiedział się od syndyka, nie zaś od oskarżonego. Również świadek W. K. zaprzeczył, aby oskarżony informował bank, że nie jest już właścicielem maszyn stanowiących zabezpieczenie kredytu. Takie stanowiska świadków znajdują potwierdzenie we wspomnianej korespondencji pokrzywdzonego banku z syndykiem i w pełni uprawniały sąd I instancji do ustalenia, że pracownicy banku nie wiedzieli o zbyciu przez oskarżonego maszyn. Zgodne jest to również z zasadami logiki i doświadczenia życiowego uwzględniającymi mechanizm działania przewłaszczenia na zabezpieczenie. Prawidłowe jest również ustalenie dotyczące wprowadzenia w błąd banku co do statusu strony zawierającej umowę, a to oskarżonego jako osoby fizycznej, a nie przedstawiciela spółki, albowiem jak wynika z wyjaśnień samego oskarżonego oraz zasad doświadczenia życiowego i reguł postępowania, przed podpisaniem umowy oskarżony zapoznawał się z jej treścią, nie był ponaglany i naciskany przez pracowników banku. Nie sposób zatem podzielić argumentów, które zmierzają do wykazania, iż podpisanie przez oskarżonego umowy, w której występował jako strona będąca osobą fizyczną, było wynikiem omyłki. Twierdzenia apelacji w zakresie błędu w ustaleniach faktycznych co do przypisanych oskarżonemu występów przywłaszczenia stanowią polemikę z ustaleniami sądu I instancji, które są prawidłowe i z treści wskazanych przez ten sąd dowodów dotyczących tych czynów wyprowadzają prawidłowe wnioski co do istnienia u oskarżonego zamiaru rozporządzania maszynami

<p>jakby był ich właścicielem. Również ustalenia dotyczące wartości kwestionowanych przez obrońcę urządzeń są prawidłowe i opierają się w logiczny sposób na ustaleniach biegłego R. J., którego to opinia nie została skutecznie podważona i nie wykazano, aby nosiła ona cechy opinii niepełnej, bądź wewnętrznie sprzecznej. Nie budzi wątpliwości, w zakresie czynów stanowiących przywłaszczenie, iż w każdym przypadku obejmującym zachowania oskarżonego w ramach przypisanych mu czynów nie był on uprawniony do dysponowania urządzeniami stanowiącymi przedmiot zabezpieczenia, w taki sposób jak miało to miejsce w niniejszej sprawie.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych okazał się nieuzasadniony, a w konsekwencji i wniosek odwoławczy oparty na tym zarzucie nie podlegał uwzględnieniu, jako że równocześnie nie zachodziły podstawy do działania sądu odwoławczego z urzędu, w sugerowanym przez obrońcę kierunku.</p>		
<p>3.2.</p>	<p>Zarzut obrazy przepisów postępowania, a to: art. 366</p>	<p># zasadny</p>

§ 1 kpk w zw. z art. 410 kpk, poprzez odstąpienie od precyzyjnego ustalenia wartości sprzętów budowlanych objętych zarzutami I, VII, XII aktu oskarżenia i przyjęciu w tym zakresie wartości podanych przez biegłego R. J., pomimo zgłoszenia zarzutów przez obrońcę, do których biegły się nie ustosunkował; art. 7 kpk w zw. z art. 4 kpk i art. 410 kpk poprzez odmowę przyznania wiary wyjaśnieniom oskarżonego co do zawarcia umów kredytowych i umów przewłaszczenia, podczas gdy oskarżony opisał procedurę ich zawierania i zachowanie pracowników banku, w szczególności polegające na zachęcaniu oskarżonego do zawierania kolejnych umów kredytowych i sugerowania sposobu zabezpieczenia, podczas gdy wyjaśnienia oskarżonego znajdują potwierdzenie w materiale dowodowym; poprzez odmowę przyznania wiary wyjaśnieniom oskarżonego co do podpisania umów przewłaszczenia koparki D. i koparko - ładowarki C., gdzie błędnie oznaczono stronę umowy, tj. oskarżonego jako osobę fizyczną, a nie Prezesa Spółki (...), podczas gdy omyłka ta nie miała żadnego wpływu na decyzję banku; poprzez przyjęcie, że oskarżony celowo wprowadził w błąd przedstawicieli pokrzywdzonych banków co do osoby właściciela sprzętu budowlanego, podczas gdy z wyjaśnień oskarżonego wynika, że informował on pracowników banku o sprzedaży urządzeń i przedstawił fakturę VAT to potwierdzającą; poprzez oparcie się sądu na wycenie sprzętu dokonanej przez biegłego R. J. i przyjęciu wartości kruszarki z punktu VII aktu oskarżenia w kwocie wskazanej w zaskarżonym wyroku, podczas gdy prawidłowe ustalenie

częściowo zasadny

niezasadny

	winno prowadzić do przyjęcia, że wartość tejże kruszarki na koniec 2016 roku wyniosła 130.687,00 zł, a wartość nowej maszyny 205.000,00 zł	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Ocena dowodów przeprowadzona przez sąd I instancji realizuje, wbrew twierdzeniom skarżącego w pełni dyrektywy z art. 7 kpk, respektując zasadę procesową wyrażoną w art. 4 kpk, a jednocześnie biorąc pod uwagę wszystkie przeprowadzone w toku postępowania dowody, co nakazuje art. 410 kpk. Wyjaśnienia oskarżonego trafnie ocenione zostały przez sąd I instancji jako nieprzekonujące w najistotniejszych dla rozstrzygnięcia częściach, a to dotyczących zamiaru, z jakim podejmował on poszczególne działania wobec pokrzywdzonych banków. Sąd I instancji w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku przedstawił powody, dla których tym częściom wyjaśnień oskarżonego nie dał wiary i stanowisko to sąd odwoławczy ocenił jako w pełni mieszczące się w zasadzie swobody oceny dowodów. sąd I instancji wskazał na szereg okoliczności wynikających ze skonfrontowania wyjaśnień oskarżonego z innymi dowodami, w tym zeznaniami pracowników pokrzywdzonych banków oraz dokumentacją kredytową, jako na argumenty, które nakazują odmowę uwzględnienia określonych części wyjaśnień oskarżonego. Przesłuchiwani pracownicy banku zgodnie wskazywali, że oskarżony wnioskował o kolejne kredyty, a nie odwrotnie, co zgodne jest z logiką i doświadczeniem życiowym,</p>		

a jednocześnie świadkowie ci zgodnie z treścią zabezpieczonej w sprawie dokumentacji przedstawili również w sposób wiarygodny i logiczny, że to oskarżony proponował formę i przedmiot zabezpieczenia, zaś bank jedynie weryfikował jego adekwatność do wysokości kredytu. Taka treść przedstawionych dowodów w pełni uprawniała sąd I instancji do uwzględnienia depozycji z zeznań świadków oraz z treści dokumentów a nie przeciwstawnych im wyjaśnień oskarżonego. W toku postępowania przed sądem I instancji nie doszło również do naruszenia art. 366 § 1 kpk w zw. z art. 410 kpk w odniesieniu do ustaleń wartości wskazanych przez obrońcę urzędów przez pryzmat treści opinii biegłego. Podkreślić należy, iż na rozprawie w dniu 13 sierpnia 2019 r. sąd odczytał opinię uzupełniającą biegłego R. J., w której to opinii ustosunkowywał się on do sformułowanych przez obrońcę zarzutów skierowanych pod adresem wcześniejszej opinii. Jednocześnie biegły R. J. na tejże rozprawie odpowiadał na szczegółowe pytania obrońcy. W tej sytuacji również i w tym zakresie nie sposób potwierdzić zasadności zarzutu naruszenia prawa procesowego.

Wniosek

O uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

<p>Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych okazał się nieuzasadniony, a w konsekwencji i wniosek odwoławczy oparty na tym zarzucie nie podlegał uwzględnieniu, jako że równocześnie nie zachodziły podstawy do działania sądu odwoławczego z urzędu, w sugerowanym przez obrońcę kierunku.</p>		
<p>3.3.</p>	<p>Podniesiony z ostrożności procesowej zarzut rażącej niewspółmierności kary, jako nieadekwatnej do rodzaju i wagi przypisanych czynów i nieuwzględniającej wszystkich okoliczności ich popełnienia w szczególności trudnej sytuacji firmy oskarżonego i jego ojca, w wyniku kryzysu i załamania się rynku, a w efekcie załamania się nerwowego oskarżonego i śmierci jego ojca oraz zachowania po popełnieniu czynu, w tym zwrotu części urzędzeń oraz porozumienia z bankiem co do spłaty należności.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut okazał się częściowo uzasadniony. Istotną okolicznością wpływającą na wymiar kary, która uległa zmianie po wydaniu wyroku przez sąd I instancji jest to, iż w chwili orzekania przez sąd odwoławczy zatarciu uległy wcześniejsze skazania oskarżonego, a w związku z tym, należy go traktować jako osobę niekaraną w przeszłości. Musiało to znaleźć wyraz w wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności. Zmiana okoliczności osobistych w zakresie wcześniejszej</p>		

niekaralności uzasadniała w ocenie Sądu Apelacyjnego obniżenie łącznej kary pozbawienia wolności o 6 miesięcy, a zatem do poziomu 1 roku i 6 miesięcy. Pozostałe argumenty podniesione w apelacji przez obrońcę nie były skuteczne, albowiem wbrew twierdzeniom skarżącego, zostały w odpowiedni sposób uwzględnione przy wymiarze kary przez sąd I instancji. Pamiętać należy o tym, że oskarżonemu przypisano przestępne zachowania stanowiące 10 występków przeciwko mieniu, za które wymierzono kary w oparciu o art. 91 § 1 kk jak również kary jednostkowe. Powtarzalność przestępstw i determinacja w działaniu oskarżonego, nawet przy uwzględnieniu jego trudnej sytuacji osobistej, rodzinnej i gospodarczej, sprzeciwia się dalszemu redukowaniu kary, jak również warunkowemu zawieszeniu jej wykonania. Wielość przestępnych zachowań uzasadnia bowiem ocenę, iż przy braku wykonania kary w formie bezwzględnej, jej cele w zakresie wychowawczym zostałyby zaprzepaszczone, a reakcja wymiaru sprawiedliwości utożsamiona by była ze strony oskarżonego z pobłażliwością. Zmodyfikowana przez Sąd Apelacyjny kara pozbawienia wolności spełnia zatem wszystkie warunki, jakie stawiane są przez art. 53 kk.

Wniosek

O zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności w niższym wymiarze, w szczególności z możliwością warunkowego zawieszenia jej wykonania

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>	
<p>Po wydaniu wyroku przez sąd I instancji zatarciu uległy wcześniejsze skazania oskarżonego, co spowodowało konieczność złagodzenia wymierzonej mu kary do poziomu 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, przy jednoczesnym uznaniu, iż pozostałe okoliczności, prawidłowo ocenione przez sąd I instancji nie pozwalają na zastosowanie wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, zarówno z przyczyn przedmiotowych - a to ilości i wagi popełnionych przestępstw - jak i z przyczyn wychowawczych, które nakazują stwierdzić, że wymierzenie oskarżonemu kary o charakterze probacyjnym zniweczyłoby wychowawcze cele kary.</p>	

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>4.1.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>

<p>Zaskarżony wyrok utrzymano w mocy w pełnym zakresie co do orzeczenia o winie i kwalifikacji prawnej czynów przypisanych oskarżonemu. Utrzymano również w mocy także wyrok co do podstawy wymiaru kar i środków karnych z wyjątkiem podstawy wymiaru kary łącznej, co opisano poniżej. Utrzymaniu podlegały kary jednostkowe oraz środki karne orzeczone przez sąd I instancji, a jedynie dokonano zmiany w zakresie łącznej kary pozbawienia wolności, co opisano poniżej.</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Zarzuty i wnioski odwoławcze apelacji skierowane przeciwko orzeczeniu o winie okazały się nieuzasadnione, co powodowało konieczność utrzymania zaskarżonego wyroku w mocy w tej części. Zarzut i wniosek odwoławczy dotyczący wymiaru kary okazał się częściowo uzasadniony w odniesieniu do kary łącznej, co spowodowało utrzymanie w mocy rozstrzygnięcia o karach jednostkowych oraz środkach karnych, a jedynie modyfikację orzeczonej kary łącznej, z uwagi na częściową zasadność zarzutu i wniosku odwoławczego w tym zakresie.</p>	
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok, działając z urzędu w trybie art. 440 kpk w punkcie 14, w ten sposób, że w podstawie prawnej kary łącznej przepis art. 85 kk zastąpiono przepisem art. 91 § 2 kk, a częściowo uwzględniając zarzut odwoławczy rażącej niewspółmierności kary i oparty na nim wniosek odwoławczy o obniżenie kary pozbawienia wolności, wymierzona oskarżonemu łączną karę pozbawienia wolności złagodzona do 1 roku i 6 miesięcy.</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>Jako że kara łączna wymierzona w punkcie 14 zaskarżonego wyroku obejmowała kary zarówno za pojedyncze przestępstwa jak i wymierzone na podstawie art. 91 § 1 kk kary za przypisane oskarżonemu ciągi przestępstw, prawidłowym przepisem w podstawie</p>	

orzeczenia kary łącznej winien być w miejsce przepisu art. 85 kk, jako przepisu ogólnego, szczególny przepis zawarty w art. 91 § 2 kk, co wymusiło z urzędu dokonaną w tym zakresie zmianę przez sąd odwoławczy. Częściowe uwzględnienie zarzutu odwoławczego rażącej niewspółmierności kary spowodowało zaś przychylenie si w części do wniosku odwoławczego o złagodzenie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności,

1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
1.1.8. <i>Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</i>		

1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
pkt III	Na podstawie art. 624 kpk zwolniono oskarżonego od opłaty i wydatków za II instancję, uznając, iż jego sytuacja materialną i rodzinną nie pozwala na ich poniesienie bez uszczerbku dla jego koniecznego utrzymania, przy jednoczesnym obciążeniu obowiązkami naprawienia szkody wynikającymi z zaskarżonego wyroku.	
7. PODPIS		
SSA Aleksander Sikora SSA Gwidon Jaworski SSA Małgorzata Niementowska		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	orzeczenie o winie i karze	

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana